

AURATTA

KAKSOISNUMERO 6-7 / 79

KRIIK - KÄÄH - YÄK !

On tullut ajateltua kaikenlaista tässä kaiken tuoksinassa (minkä kaiken?). Elämää, sen kokemista, ihmistä kaiken keskellä (minkä kaiken?), tulevaisuutta.

Ohi on. Ympäristöleiri koettiin - siitä kuvaus jollakin sivulla (siis kysehän on Inkoon Pohjoismaisesta Ympäristöleiristä 22.-31.7 -79, mutta kuten sanottu: joku muu sivu). Kertomuksia kesästä ja suunta-viivoja syksyille on pantuna paperille. Luetuista kirjoista on ällöt-tävän kritiikitön selonteko. Ja ylipäänsä kaikenlaista; ei mitään mullistavaa. Mitä nyt pienen ihmisen maailmassa on tapahtunut; se on valtavan paljon ! No, Muratti ei aio mahdollistaa sivuilleen koko maail-mankaikkeutta. Lukekaa Auraa jos haluatte tietää mitä tapahtuu sala-peräisen kosmisen pölykiehkuran ytimessä - no, ehkäpä sekin on hyvä tietää.

Eli siis olipa kerran kesä erään vuosikymmenen lopulla. Ja jengi luu-li tekevänsä jotakin hienoa, vallankumousta tai jotakin sentapaista. Alka pieni jengi siis. Muut katsoi telkusta levyraattia ja luki reginaa tai jerrykottonia ja tietenkin suurin osa noin vain eli - tai "eli". Tää pikku jengi soitti uutta musaa, rakensi ja purki leirejä, mars-sin kaduilla. Osa kasvatti vallankumoukselle pitkän tukan, joku toi-nen koki vallankumouksen tarvitsevan punktukkaa. Joku tai melkein kxkk kaikki puhui ydinvoimasta. Joku muu-jengiläinen diggas Buddy Hol-lya ja osti Seppälästä nahkarotsin; joku toinen osti kans nahkata-kin seppälästä ja päälle vielä punkmerkki anttilasta ja vannoi Pel-le Miljoonan nimeen. Kaikki puhui kauniisti tai vähemmän kauniisti, mutta puhui kuka mitä puhui: kaiken takana virtasi aika ja sen ku-viot.

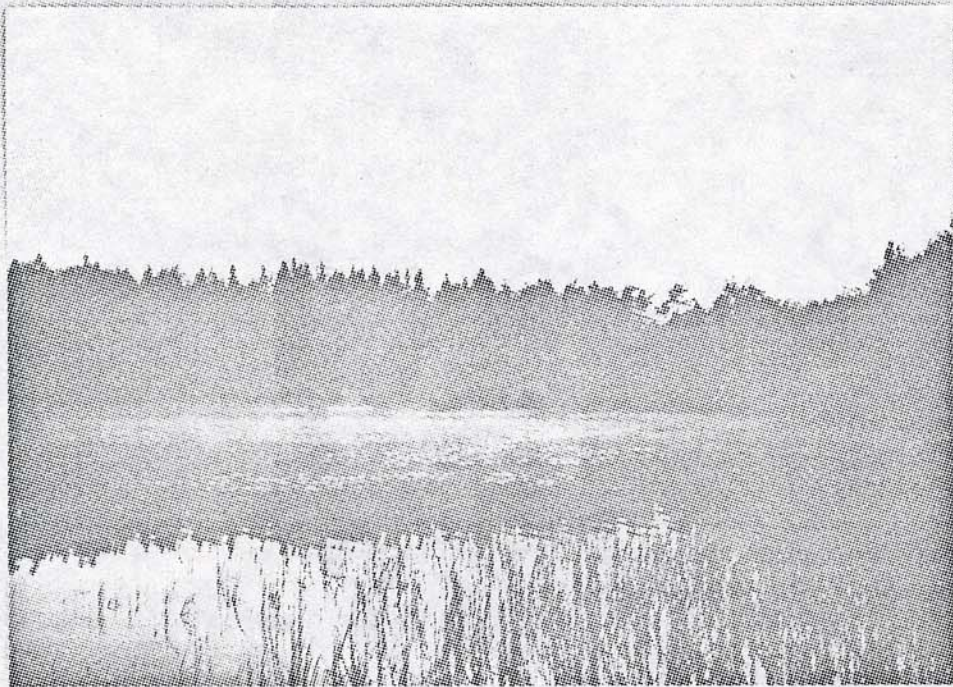
Jotkut teki punklehteä ja kertoi asioista kuin suosikki konsanaan. Eri mausteet mutta samanmakuinen soppa. Rahaa tuli, ja sehän on aina kivaa...

Joka tapauksessa aika kului ja demo.. sorry BYROkratian jähmeät pyö-rät pyöri niristen edelleen, eikä kukaan edes huomannut tätä mustien nahkatakien ja pitkien tukkien leikkiä.

Bussit kulki, pyhät lehmät loikoi raskaasti hengittäen tienpienta-reilla ja pikku muurahaiset kasa kekoa. Jokaisessa lokerossa telkka-ri ja pesukone ja pölynimuri. Kaikkiin tuli sähkö atomivoimalasta. Ne eivät olleet pelästyneet punakeltaisia rintamerkkejä. Vilja kas-voi kemiran ihastukseksi kemiran tuotteilla, lehmät tuli yhä tehok-kaammiksi ja tehokkaammiksi ja kanat munivat kahdeksan kertaa enem-män kuin vuotta aiemmin. Ihmiset söivät ransk.perunoita ja varatto-mamat hernek ittoa ja läskiseosia. Kaikki voivat hyvin ja brutto-kansantuote kääntyi taas hallituksen mieliksi nousuun.

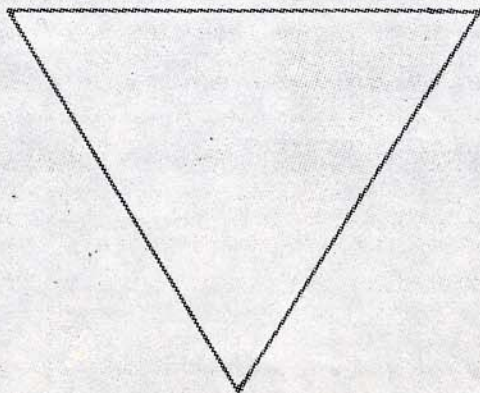
Oli vuosi 1979.

MEIDÄN ON VARISTETTAVA VÄÄRÄ SYIDEN JA VAIKUTUSTEN
 JONO MIELESTÄMME POIS MIKÄLI HALUAMME ELÄÄ TOISIN
 KUIN TÄHÄN ASTI: NYT KUN BYROKRATIA ÄÄNETTÖMÄSTI
 LAAJENEE JA TAAJENEE (PIAN TÄHTÄÄ LAUKAISEE ?)
 ON ERITYISEN TÄRKEÄTÄ KARISTELLA OMIA KIVETTYMIÄÄN
 MAHDOLLISIMMAN NOPEASTI.

(Markku Lahtela)

AITORAVINTO & TERVEYS ⁽³⁾

Suhtautuminen ravintoon ja terveyteen on viimeksi kuluneiden viiden, kymmenen vuoden aikana ollut selvästi muuttumassa. Tämä "hiljainen vallankumous" sai alkunsa Pohjois-Amerikasta ja se on levinnyt ympäri Euroopan ja hiljottain aina Pohjoismaihin asti. Tätä suuntausta voisi kutsua AITORAVINTO -aatteeksi.

Aitoravinto (wholefood) tarkoittaa yksinkertaisesti ravintoa, joka on alkuperäisessä ja luonnollisessa muodossaan toisin kuin monet pitkälle jalostetut ja pelkistetyt, luonnollisesta muodostaan etääntyneet tuotteet, jotka ovat viimeisen puolen vuosisadan aikana hivuttautuneet myyntipöydille ja sitä tietä ruokavalioihimme.

Vanha "terveysruoka"-ajatus käsitti erilaisten terveyttä edistävien aineiden lisäämisen ruokavalioomme esim. pillereiden, jauheiden, uutteen jne. muodossa. Aitoravinto sen sijaan tarkoittaa, että kaikki ravinto on alkuperäisessä ja jalostamattomassa muodossaan sinänsä terveellistä ja että aitoravintoruokavalio ei juuri kaipaa lisäaineita.

Ihmisen kehitys on kestänyt jo useita miljoonia vuosia, eikä ihmisravintoa koskaan ole jalostettu, pelkistetty tai muuten käsitelty aivan viime vuosikymmeniä lukuunottamatta. Lajimme kehityksen aikana ruuansulatussjärjestelmämme on kehittynyt syömämme ruuan mukaan. Yli 10 000 vuoden ajan ihmisen ravintoon on kuulunut kokojyviä, kuten vehnää, riisiä, ruista, kauraa, ohraa ja maissia sekä näistä valmistettuja jauhoja, leipää jne. Ravinnon pelkistäminen ja monien lisäaineiden käyttö on mahdollistunut vasta teollistumisen myötä 1800-luvun lopulta alkaen, eikä ruuansulatuselimistömme ole tähän lainkaan sopeutunut.

Jos ympäristöön tai oloihin ilmestyy jokin uusi ilmiö (tässä tapauksessa suuri määrä pelkistettyä hiilihydraattia sisältävästä jokapäiväisestä ravinnosta), kestää useita tuhansia vuosia, ennen kuin keho ja elimistö pystyvät siihen sopeutumaan. Pönnisteluista johonkin sopimattomaan ja luonnovastaiseen sopeutumisiksi seuraa stressiä. Pelkistetyn ravinnon aiheuttama stressi kohdistuu erityisesti ruuansulatukseen ja aineenvaihduntaan, ja saattaa aiheuttaa kroonista kehon toimintojen rappeutumista. Pitkäaikaisen rasituksen jälkeen kehossa alkaa esiintyä degeneratiivisia (rappeutumis-) muutoksia.

Näiden sadan vuoden aikana on vaivoiksemme ilmestynyt koko joukko uusia degeneratiivisia sairauksia. Suomella on kyseenalainen maine maana, jossa miesten sydäntautitilastoilleisuus on maailman korkein. Samoin monien myöden "uusien" tautien, kuten paksusuolen syövän, hammasmädän, sokeritaudin, sappikivien jne. luvut ovat hälyttävässä nousussa. Kaikki nämä sairaudet ovat sangen harvinaisia tai jopa aivan tuntemattomia alueilla, joiden asukkaat yhä käyttävät jalostamatonta, aitoa ravintoa. Yhä useammat tutkijat, lääkärit ja ravintotieteilijät ovat tulleet siihen tulokseen, että näiden sairauksien perimmäisenä syynä ovat tällä vuosisadalla tapahtuneet ruokavalion muutokset. Päätekijäksi on arveltu hiilihydraattipitoisten ravintoaineiden pelkistämisen sokeriksi ja valkoiseksi jauhoiksi ja edelleen leiväksi, pullaksi, kekseiksi, kakuiksi ym. Muita tekijöitä ovat ilmeisesti lihan samoin kuin muiden eläintuotteiden liiallinen käyttö.

Aitoravinto auttaa kehoa palauttamaan ja luomaan luonnollista tasapainoa ja vastustuskykyään. Huolellisesti suunnitellusta, valmistetusta ja syödyistä aitoravintoruokavaliosta ihminen saa kaikki tarvitsemansa ravinteet muodossa, jota vastaanottamaan keho on varustettu.

UUSI TIETOISUUS SARASTAA IHMISEN TERVEYDEN ALALLA - MIKSET LIITTYISI MUKAAN ?!

(Ote harmonia ky:n monisteesta 'luonnonlentinen 1')

Hyöntejä

Muutama ohje, jota voi hyödyntää näin syksyllä kerätessä kasveja
 ** talvea varten ruuaksi ja/tai rohdokseksi.

SINAPPI

Rikkasinapin siemenet on kerättävä nimenomaan syksyllä, samoin kuin muutkin sinapinsiemenet. Kaikkia niitä voi käyttää sinapintekoainek-
 sena. Hyvä sinappi tehdään seuraavasti: siemenet survotaan tai hie-
 nonnetaan ja sekoitetaan veteen notkeaksi taikinaksi. Tällainen, koko-
 naisista siemenistä valmistettu sinappi ~~xxxx~~ säilyy kauemmin tuoree-
 na kuin tehdasvalmisteinen sinappi, lähinnä öljypitoisuutensa vuoksi.
 Eikä sisällä lisäaineita. - Sinappiin lisätään usein myös mm. sokeria,
 suolaa, etikkaa, viiniä tai esim. kurpitsa- tai omenasosetta.
 Sinappi kiihottaa ruokahalua ja lisää veren tuloa mahalaaukkuun. Se
 edistää rasvan ja rasvaisen lihan sulamista lisäten sapen erityistä.
 Sinappikylpy on tehokas lääke vilustumiseen. Pari ruokalusikallista
 sinappian kuumaan kylpyyn, jonka jälkeen juodaan kuumaa seljankukka-
 lehmuksenkukka- tai mustaviininimarjateetä.
 P.S. Rikkasinappi on Suomessa melko harvinainen, pääasiassa sitä kas-
 vaa Ahvenanmaalla ja Lounais-Suomessa, mutta samaan tarkoitukseen siis-
 kelpaavat myös keltasinappi, mustasinappi ja sareptansinappi.

RÄTVÄNÄ

Rätvänä on liuskalehtinen, keltakukkainen kasvi, joka kasvaa yleisenä
 lähes koko Suomessa, erityisesti vähän kosteammilla paikoilla. Rätvä-
 nän juuresta, joka pitää kerätä myöhään syksyllä versojen jo kuihdut-
 tua, saadaan ensin kuivassa paikassa ja sitten uunissa lievässä läm-
 mössä kuivaamalla erittäin tehokasta ripulilääkettä. Ensimmäin tyhjennetään
 suoli juomalla karvasvettä tai karlsbadinsuolaa (apteekista), suolis-
 to voidellaan pellavansiemenkeitteellä ja limakalvojen lääkitsemiseen
 juodaan vuorotellen kamomilla- ja rätvänäteetä. Tee valmistetaan se-
 koittamalla 5-10 tl jauhoa litraan kuumaa vettä, ja seos juodaan päi-
 vän mittaan.

KANERVA

Kanervankukkatee on rauhoittavaa ja antaa unen, ja se lisäksi auttaa
 reumatismiin ja muihin särkyihin. Kanervankukat kuivataan kuivassa
 paikassa ja käytetään tavallisen teen tapaan hauduttaen n. 5 min. Ka-
 nervan paras kukkimisaika on nyt jo ehkä ohi, mutta se kukkii aina
 syyskuun loppuun saakka.

MUITA

Muita syksyllä kerättäviä mausteita ja rohtoja ovat mm:

- kumina
- unikonsiemenet
- piparjuuri
- humala
- kalmojuuri (käyt. inkiväärin tapaan)
- katajanmarjat
- sienet (sienijauhe ja -mehuste ovat hyviä mausteita)
- meirami, timjami, kynteli, salvia, basilika, iisoppi,
 persilja, tilli, kirveli, palsterinaaka, selleri, purjo,
 kumina, fenkoli, korianteri

(Lähteenä on käytetty Toivo Rautavaaran maanmainiota kirjaa "Mihin
 kasvimme kelpaavat")

WE LUE LUE LUE LUE LUE LUE LUE!

Lue. Lue kotona, bussissa, baarissa, puistossa, kalliolla, veneessä - lue ! Ota kirja mukaan kouluun ja töihin, kunhan luet. Kuivasti sanottuna se antaa sinulle yhä enemmän valmiuksia ymmärtää asioita ja vaikuttaa ihmisiin ympärilläsi. Kirjoitustaito.. - äh, pois turha paasaus: asiaan. Hyviä kirjoja ovat mm :

Stanislaw Jerzy Lec: VASTAKARVAAN. Pirullinen kirja, vähän yliampuva. teesejä elämästä, huutia pikkupörvareille, piikikkaita aforismeja, huulia, filosofiaa. Ajan hengen kuvausta 1950-luvun Puolasta katukahvilan kriitikon silmin.

Isaac Bashevis Singer: SHOSHA Tuore Nobel-kirja. Päältäpäin katsoen ehkä pikkusievan juonen alta paljastuu 1930-luvun puolanjuutalaisten piirien elämänmenon dramaattinen kehitys Hitlerin riehudessa vielä rajan toisella puolella. Olo on kihelmöivä. Ei mikään mullistava kirja, kuitenkin ilman muuta lukemisen arvoinen.

A.S.Neill: SUMMERHILL - KASVATUKSEN UUSI SUUNTA Englantilaisen Summerhill-koulun johtajan kertomus koulun elämästä - tavoitteista, arkipäivästä jne. Pohjaa vapaalle, lapsen ja aikuisen molempien tasavertaisilla ehdoilla toimivalle "kasvatukselle". Summerhillista kasvaa terveitä, tasapainoisia ja aitoja ihmisiä. Kannattaa tosiaan lukea, vaikka selaten.

Kari Peitsamo: TAAS KOIRAT NUO NÄÄN KÄVELYLLÄ. Fantasiaa - pikkusieviä, hurmioittavaa fantasiaa. Avoin mielin tämän luettuaan näkee ympärillään paljon enemmän - metsässä lasinen muurahaispesä, jne. Mielestäni parempi kuin Peitsamon uudempi (Muut pojat lahjaks saivat lennokin). Jos joku näille jää kylmäksi niin on kyllä jo täysin tukossa; sanoisin kalkkeutuneeksi...

Bill Beef: DRAGEN PUFF FLYGER VILSE (How Droofus the dragon lost his head). Maailman ihanin (...) lastenkirja, erityisesti kuvitus. En tiedä liekö suomennettu, mutta ei mitenkään ylivoimaisen vaikea lukea ruotsiksi tai englanniksikaan, jos kieltä vähäsen edes osaa. Tarina kiltistä hirviöstä, joka lentää harhaan ja joutuu vainotuksi. ---- Lastenkirjat yleensäkin ovat terveellisiä myös aikuisille - mm. Muumipeikko-kirjat, Sven Wernströmin tai Astrid Lindgrenin kirjat. Tai vaikkapa kreikkalaisen Alki Zein "Villikissa katsoo lasin takaa" ja "Tämä on sotaa, Petros". Tai en-muista-kirjailijaa:n "Kuinka Hitler varasti vaaleanpunaisen kanin"

Markku Lahtela: YKSINAINEN MIES Paksu, mielenkiintoisen intensiivinen kuvaus yksinäisen, itseensä sotkeutuneen miehen kamppailusta itsensä pyrkimysten ja halujen seassa. Paikoittain ahdistava, paikoittain pistelevä, paikoittain räjähtävä. Tai yhtä hyvin arkisen harmaa, syksyisen tasapaksu. Elämää. Hieno, hieno kirja !

Ja seuraavaan Murattiin (lokakuussa kai) mennessä kaikkihan ovat lukee neet kaikki em. kirjat,: sitten kaivetaan hyllystä taas uudet eepokset.

Tämä näistä. Sana on vapaa.

- KIRPPU

Mikä voisi tappaa sen, joka pitää puolensa ?
- Leif Färding

Ihminen on salaisuus. Jos koko elämäsi ratkot tuota salaisuutta, älä sano käyttäneesi aikss hukkaan. Minä syvennyn tuohon salaisuuteen, sillä haluan olla ihminen.
- F. Dostojevski

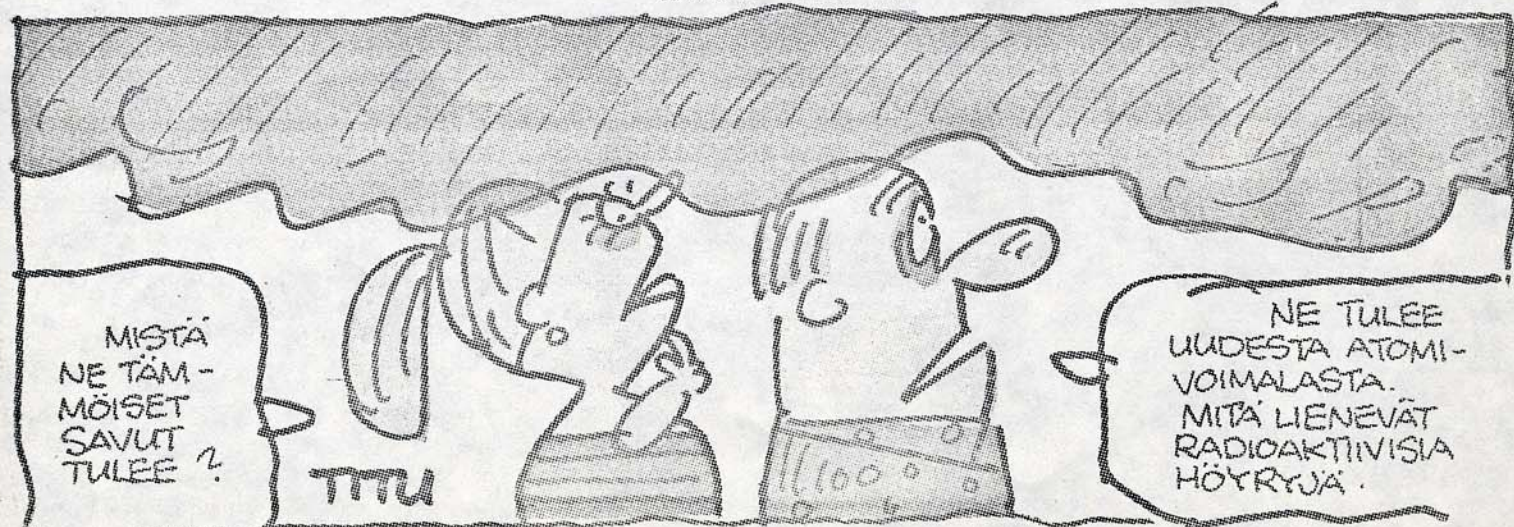
KEHITYKSEN VUOSISADAT

1800 - LUKU

1900 - LUKU

2000 - LUKU

YPÖ YKSIN

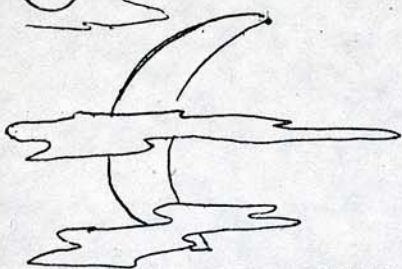

Ypö on maalta kaupunkiin ajautunut yksinäinen ujo poika. Systeemin shakkinappula. Tähtänsä ventti ja ilman ainoata-
kaan ystävää. Kahvilan räkäisessä nurkkapöydässä hän
peittoaa kosteat silmänsä pitkällä hiuksillaan. Kahvila
on täpötäysi mutta Ypöm pöytään ei kukaan istuudu. Ruuhka-
bussissakin korkeintaan joku pultsari tuppaa viereen pum-
maamaan röökiä tai siksi että luulee Ypöä tytöksi koska
Ypöllä on ajalle vieraat hiukset.

Joutuessaan toisten seuraan Ypö aina punastuu vapisee ja
än-änkyttää-kyttää. Siksi Ypö karttaakin kaikenkarvaisia
diskoja ja siskoja. Ypö ei tarinoi hervottoman härskejä
vitsejä. Ei polta eikä kuolaa kännissä katuja. Ypö
on kuin vuosisadan alun työläisrunous jonka tämän päivän
antikommarit ovat tyystin unohtaneet. Ypö ei ole rahasta
onnelliseksi tuleva hölisisjä. Ypöä ei ole nujerrettu
Lotolla. Hän ei ihaile tekniikkaa eikä vauhtia.

Hän ei ole suulas sanavalmis men vä lihaksikas uros.
Kokemuksesta hän tietää ettei kannata hakeutua kenenkään
seuraan. Niin monet kipeät kerrat hänet on naurettu pihalle.
Toiset eivät myöskään Ypön seuraan hakeudu.

Kyllä Ypökin katselee tyttöjä sillä silmällä mutta kaikki
ikäisensä tuntuvat olevan jo varattuja. Kuka valehetelee
kenenkin kainalossa. Kukapa Ypön hiljaiseen kelkkaan lähtisi.
Kaupungin ainoat yksinäiset ovat Ypön lisäksi invalidit
jotka usein löytävät onnekseen toisen rullatuoliystävän.
Se heille ilolla sallittakoon. Ypökin toivoisi löytävänsä
ystävän. Suloisen pehmeän neidon joka osaisi kiukutellakkin.
Tytön jolle purkaa itsensä. Jutella. Kahdenkesken vakaviakin.
Ajatuskin omasta kullasta saa Ypön punastumaan. Hän tarvit-
sisi lämpimän elämän ymmärtäjän, romanttisrunollisen kuun-
telijan jota voisi ottaa kädestä hellästi kiinni ja tulla
läheemmäksi. Ypö kaipaa lämpöisiä suudelmia, kömpelöitä
rutistuksia, haparoivia sanoja ja jälleennäkemisen riemua,
Ypö tahtois kulkea tytön rinnalla lämpöisinä kesäöinä
tuomentuoksuisilla lemменpoluilla.

Ypö on lukenut Mika Waltarin illuusion ja Nerudan tun-
mustukset ja repinyt ne kappaleiksi. Toiveet ovat toiveita,
haaveet haaveita, yksin oot sä ihminen jos oot lämmin
rehellinen. Kukaan ei muista edes joulukortin vertaa.
Mitäpä Ypö merkitsisi kenellekkään. Orpo piru.
Työpaikallekkain löytyisi varmasti tehokkaampi mies tilalle.
Ypö on erilainen olento. Turvaton osoitelappu kylästä
betonin. Pohjasakka. Ehkä jos ja kun jukeboxsissa soi.
Ypö luikahtaa baarin uksesta ulos kuin nuutunut paska.
On tammikuun synkkä hyytävä yö eikä kukaan kulje Ypön
kanssa yhtämatkaa.

Jouni Kytöaho

IVAN BASHEVIS SINGERŠ Shosha, s. II4 - II5

Tähän maailmaan mahtuu kaikkea. Vaikke palanen olisi minkä muotoinen, luon-
toon se mahtuu. Jos etsii hulluutta, ei siitäkään ole puutetta. Mitä miel-
tä teidän piireissänne ollaan maailman asioista - tarkoitan Hitleriä, Sta-
linia ja sitä roskajoukkoa?

-Mitä mieltä voisi olla? Ihmiskunta ei halua rauhaa.

-Miksi te puhutte ihmiskunnasta? Minä haluan rauhaa ja Shosha haluaa rauhaa
ja samoin miljoonat muut. Minä olen silloin sitä mieltä, että ihmisten
enemmistö ei halua sotia eikä edes vallankumouksia. Jos he saisivat päät-
tää, he eläisivät elämänsä parhaansa mukaan. Saavuttaen enemmän tai vähem-
män, palatsissa tai kellarihuoneessa, kunhan olisi leivänpalanen ja tyyny,
jolle päänsä laskee. Eikö olekin totta, Shosha?

-On, totta.

-Hankaluuksia tulee siitä, että hiljaiset, kärsivälliset ihmiset ovat toi-
mettomia ja vallassa olijat, pahantekijät ovat hyökkäviä. Jos kunniallinen
enemmistö päättäisi kertakaikkisesti ottaa vallan käsiinsä, niin ehkä silloin
saataisiin rauha.

-Sitä he eivät koskaan pääte eivätkä he koskaan pääse valtaan, minä sanoin.
Valta ja passiivisuus eivät käy yhteen.

-Sitäkö mieltä te olette?

-Se on sukupolvien kokemus.

-Surkeasti sitten asiat ovat.

-Totta, Reb Leizer, eivät ne hyvin ole.

RAPORTTI

POHJOISMAINEN
YMPÄRISTÖLEIRI
INKOO-INGÄ
22.-31. 7. 1979 FINLAND
NORDISKA
MILJÖLÄGRET

9

kirjoitettu sairastuvalla Inkoossa 25.7

Ekofilosofiaa, kasvatusta, luonnonlääkkeitä ja energiaa yhdistettyä kasvisruokaan, telttakylään ja kymmeneen mahatautiseen.

Lapsi laulaa kalliolla: "Metsässä on muurahaisia paljon muurahaisia muurahaisilla on pesä ja ne syö paljon kaikkea paljon kaikkea aamulla ne herää ja ne syö ihan kaiken". Kolme ihmistä istuu ahtaassa tellassa ja puhuu koulusta. Parrakas pitkätukkainen mies soittaa kitaraa jaffapullolla. Porukkaa istuu juhlasalissa kuuntelemassa esitelmää, kaksi ihmistä on polvillaan lattialla ja maalaa sormiväreillä, energia-porukka tekee aurinkopaneelia. Ympäristöleirin arki.

Aika jännää. Mutta eihän olennaista ole se että tulikin 250:n asemasta 500 ja että talkooporukka tiskaa ja keittiö keittää porkkanoita. Olennaista on se henki, fiilis. Ollaanko ihmisiä vai ei. Minä ainakin olen saanut paljon, valtavasti. Kivoja iltoja ja hiljaisia hetkiä, välillä tylsää, välillä hurjan mukavaa. Paljon mielenkiintoisia keskusteluja ja havaintoja. Jotenkin inhimillisyys täällä on joskus niin harasta. Ei tartte puhua ja hymyillä jos ei ole sillä tuulella. Voi vain istua ja katsella ihmisiä. Ei tartte näytellä - silti monet kyllä näyttelee. Kai sitä vetää roolia kuitenkin - kuori on vuosien aikana tullut kovaksi. Pirun kovaksi.

Hilse kai puhuisi kulttuurihipeistä mutta sehän puhuu sivu suunsa. Ainakin joskus. Eilen puhuttiin punkista - joku kertoi kuinka se oikeastaan on sodan vastine - valtava melu, aggressiivinen liikehdintä, värinä, kireys, energia. Ei se sinänsä edusta inhimillistä kasvua, mutta joillekin se on huipputarpeellinen keino raivata puhdistautumisen ja tuom kasvun tieltä pahimmat esteet pois. - Hmmmmmm. "Punkista on puhuttu liikaa".

Aika on uuden sähköinen ja aggressiivisesti latautunut, kaikesta heijastuu jotenkin hillitön pelko. Hiipivät kuin pedot yöllä, tai ~~ne~~ kuin ne joita saalistetaan, jotkut puhuvatkin kuin pedot, jotkut kuin saaliseläimet. Nahkatakkit, ketjut - kovaa pintaa ja kiiltävyyttä.

Tietenkin ongelmat tulivat ihmisten mukana Inkooseen, mutta silti siellä oli sellaista mukavaa.

- Kirppu

10 KÄVELEN KAUPUNGILLA. SE SIITTÄ.

Kävelen kaupungilla. Minulla on Musta Bleiseri ja Musta Clash-paita ja Nazis Are No fun -rintamerkki ja Pellen merkki ja minä tunnen itseni oikein tyytyväiseksi. Minun ulkomuodostani kaikki varmasti näkevät, että minä Välitän Asioista. Kaikki voivat lukea merkistä, että minä Vihaan Natseja. Kaikki näkevät, että minä olen Fiksu Punk-intellektuelli.

Minä katson vihaisesti poliisiauton perään. Minä kirjoitan vessan seinään Tulevaisuus On Sensuroitu. Sitten minä palaan kotiin. Matkalla katson deaneita kieroon. Ne eivät Välitä Asioista, elävät Menneisyydessä. Päinvas-
toin kuin Minä. Minä Olen Fiksu.

Kotona outo tunne levittäytyy sisuksiini. Yön aikana tapahtuu jotain. Aamulla vihdoinkin tajuan, että minun punk-merkkini eivät heilauta ketään. Tulevaisuus On Sensuroitu -kirjoitukset vessan seinissä ovat merkityksettö-
miä. Minä olen siis täysin vaaraton.

Minä voin joko turhautua tai ruveta toimimaan. Turhautumaan olen liian nuori.

En aio ~~xx~~ hylätä punk-merkkejäni. Punk on minulle jotain valtavan tärkeätä. Ja valtavan tärkeätä on myös huomata, että punk-merkeillä koristautuminen ei riitä. On myös sama, lukeeko sinun takkisi selässä Punk vai Che Guevara vai Texas Riders. Sama, onko sinulla "punktukka" vai "hippitukka" vai ~~xx~~ rasvaa päässä. Ulkonäöstäsi sinut vain tunnustetaan kuuluvaksi johonkin ryhmään, sinulle myydään punk-paitoja jotta luulisit tekeväsi jotain. Liikemiehet ovat onnellisia. Hippiliike myytiin, rokkareita myydään jo toiseen kertaan ja eivätkö punkkaritkin ole kaupallisuuden uhreja? Enemmän tai vähemmän.

Liikemiehet hymyilevät ja poliitikot hymyilevät. Loistavaa, loistavaa, nuoret taistelevat keskenään. Myydään niille lisää punk-merkkejä ja jenkkifarkkuja ja hippikoruja, niin ne erottavat tarkemmin vihollisen ryhmän. Niin kauan kuin ne silppuavat toisiaan, niistä ei ole meille vaaraa.

Poliitikko ja liikemies puristavat toistensa kättä ja hymyilevät. Heillä menee hyvin. Meillä ei mene niinkään hyvin.

Meidän on vihdoinkin rikottava keinotekoiset rajat. Me olemme kaikki ihmisiä, kaikki epätäydellisiä, kaikki me etsimme onneamme. Yksi pitää rokista ja toinen punkista, entä sitten. Pukeudumme eri lailla, hyvä. Meillä ei ole oikeutta lokeroida ihmisiä ulkonäön perusteella.

Meidän on yhdistyttävä.)Kyllä minä tiedän että tämä on Klišee.(Sitten kun meidän ei tarvitse pelätä kävellessämme illalla kaupungilla, kun meidän ei tarvitse heittää herjoja erilaisille ihmisille, voimme ruveta käyttämään energiaamme hyödyllisemmin.

Voimme esimerkiksi ruveta horjuttamaan tämän yhteiskunnan valheellista tasapainoa.

Tai voimme edes ruveta vaatimaan ihmisarvoa itsellemme.

On jo aika.

(Allekirjoituksena Leena vai Magdalena vai Leena Rantamäki vai koko roska tulee, en minä tiedä, lällärikamaa kaikki. Mä haluan kirjoittaa tärkeitä juttuja mutta ei taida olla resursseja. Koulu alkaa ylihuomenna. Eikö siihen lehteen voisi pistää vähän enemmän punkkia, punkkarit ovat innokkaimpia pikkulehdyköitten ostajia. Ei Muratti kuitenkaan tyydytä vaativia hippi-intellektuelleja. Mulle tuli tänään uusi Hilse (toivottavasti myös sinulle), siinä oli Siukoselta lisää ajatuksia ja Mietteiseltä rokkareitten Kaivarinkäyttämisen kommentointia, mutta kai silti pitäisi yhdistyä. Mä haluan tehdä Murattiin jutun undergroundista. Mitä vielä? Ei mitään mun pitää kirjoittaa miljoona laudaturia ja se tekee musta vielä raunion. Mä huomasin jossain sun vanhassa kirjeessäsi kysymyksen mistä mä sain Sensuuri-tarroja, jos mä muistan niin ne tulivat levytilauksen yhteydessä Epeltä. Nyt mä lähdän kauppaan ja toivon että sinne olisi tullut uusi Soundi vaikkei tietenkään ole vaikka sen mainos olikin Hilseessä. Se siittä.

Magdalena

TERKUT PEHMEÄMMÄN TEKNOLOGIAN PARISTA
Juvalla 6. kesäkuuta 1979

Ilo huomata, että pehmeä teknologia ja terve elämäntapa ei jää vain joidenkin hesalaispiirien vouhotukseksi, vaan sitä todella on jossakin. Ollaan maalla. Naapurin emäntä istuu vieressä ja jutellaan. Noin viisissä-kuusissakymmenissä oleva pyylevä, ahavoitunut nainen istuu korituolissa. Saappaat jalassa, vanhat verkkrit jalassa, teepaita päällä ja huivi päässä. Koira odottaa ulkopuolella. Elänyt koko elämänsä Juvalla, ei koskaan käynytäkään Mikkeliä etelämpänä tai Kuopiota pohjoisempana. Naimisissa toiskätisen sotainvalidin kanssa. Ollut piikana maalaistaloissa, lypsänyt lehmiä, käy heinässä, asuu nyt omakotitalossa miehensä kanssa. Tehnyt raskasta työtä, terve kuin pukki (?). Puhuu, huastelee elävästi ja avoimesti. Viljelee pientä maatilkkua talonsa ympärillä. Ei tiedäkään niistä hienouksista joiden keskelle ja alle me kaupungeissa mätänemme.

Tyytyväinen.

Puhuttiin vähän kaikesta. Marjoista, sienistä, polttopuista, energias-
ta, eläimistä, elämäntavoista, uskonnosta, päivän sattumista ja vanhois-
ta tapauksista, juoruttiin - ei pahansuovasti - naapureista.

Kummasteli, mihin kaikki vanha ja terve häviää. Kukaan ei enää osaa tehdä lääkkeitä ja ruokia metsän antimista - puun lehdistyä, marjoista, sienistä, kukista, juurista, sammaleesta jne. Ihmetteli, miksi nykyään tuh-
lataan niin paljon ja ollaan niin välinpitämättömiä. "Kyllähän siinä toenperästä mennee kaekk luonnon tasapaenot summuut sekasin kun sinne heitetää jos jottaa ja kaikkea myrkkylöistä ~~läxiin~~ läkse..." "...sannoohan sen jo järkikkii..." Pyykitkin pestään vaikka millä myrkyillä kun ei viitsitä pestä kunnon saippualla ja mäntysuovalla. Ruokiinkin laitetaan säilöntäaineita ja väriä - "sinnehä ne karkk kehkon jiäp, mennee verenkiertoon ja ties minne aeveloihin".

Siinä yhdessä tuomittiin lait, joilla estetään ns. takkavihtojen keruu ei-omasta metsästä - siis käpyjen, risujen ja oksien keruu maasta - "sinnehä nuo kaikki mätänee kunnei kukkaa kerree". Ja miten monta kertaa niillä lämmittäisikään uunin ja saunan ! Järvenpohjastakaan ei saisi tukkeja kerätä - uittopuut kuuluvat ensin 20 vuotta metsäyhtiölle ja sitten maanomistajalle. Maanomistajalle, joka meidänkin tapauksessamme saattuu omistamaan sellaisenomaisuuden, että olisi alentavaa hänen kerätä puita metsästä ja järvestä. Eipä siltä - me lainsuojattomat keräämme ne kyllä vaivihkaa hänen puolestaan. Kolme veneellistä on jo tul-
lut järvestä rannalle, sieltä liiteriin ja padan alle palamaan...

Kaikki, mikä mahtuu uuniin, poltetaan - vauvanvaipat emäntä kuivaa ja lämmittää niillä vettä, risuilla paistetaan karjalanpiirakoita, ruuan-
jätteistä taikoituu rieskoja, pannukakkuja, piirakoita, puuroja, kastikkeita. Mitään ei mene hukkaan. Vesijohtoa ei ole viemäristä puhumat-
takaan. Puucee toimii lannoitelähteensä - hähää Kemira ! - ja mukavuus-
laitoksena.

Marjat kerätään ja mitä ei itse tarvita, myydään marja-autoon. Kaupasta ostetaan lähinnä limskat helteellä - vaikka kyllä kaivovesi vie janon ilmanmuuta paremmin - ja margariini ja muu, mitä ei muualta saada. Pel-
lossa kasvaa mansikkaa, perunaa, ruista, pinaattia, kurk ua, tomaattia, salaattia, kurpitsaa, punajuurta, naurista, salaattia, saalia, sipulia jne. Maito haetaan läheisestä maatalosta samoin kuin kananmunat, jauhot myllystä jne. Ja tehdään työtä. Nykkumaan mennään n. klo 8 ja herätään viideltä.

Ja kaikki toimii ! SE TOIMII !! Eikä olla koskaan kuultukaan pehmeästä teknologiasta ja "paikallisyhteisöön sopeutuvasta omaehtoisesta kulttuurista"..... Voi Helsingin herrat !

TARKOITUXETON VUODATUS

Minä olen aika pieni ja huomaamaton noin päältä päin. Minun kanssani kaikki tulevat toimeen noin päältäpäin katsottuna. Minä olen siis ihan noin mukiinmenevä. Minulla on kivoja harrastuksia - siihen "on se kiva kun nuoretkin harrastaa jotain hyödyllistä ja on poissa pahanteosta"- tyyliin. Minä sanon ihmisille päivää ja hyvää yötä ja en aiheuta harmia, noin päältäpäin.

Jos minä joskus kirjoilen niin siihen reagoidaan joko siihen tyyliin, että "ompa poika nyt hermostunut" tai sitten "noh noh, eihän sinun tapoihisi kuulu kirjoileminen". Silläpä minä kirjoilen harvoin, ja silloin harvoinkin kaikki vaan nauraa. Ei saatanat sovi minun suuhuni.

Jos joku sanoo jotakin, niin päältäpäin minä en reagoi ehkä mitenkään, kuin joskus harvoin. Silloin minä puhun paljon ja lujaa ja kiivastun niin että korvani punehtuvat ja tunnen joka paikan kihelmöivän. Usein minä sitten suutun ja kiljun ja sanon pahasti - pyytään samantien anteeksi. - Viimeksi tänään. Minä olin pitkään katsonut kyllästyneesti sitä touhustusta ja nirsoilua, jota veljeni vaimo harjoittaa. Minä en pidä hänestä. Hän on mörkää paperia. Hän ei näe mitään, hän ei kuule mitään, hän vain höpöttää ja virkkää ja lukee naistenlehtiä ja töhöttää kaikkea. Kaikki on ylihygieenistä ja kaikkea tuhlataan. Hiton ylpeäkin minun mielestäni.. Tänään kaikki räjähti. Minä aloin puhua ja puhuin ja puhuin ja hän meni huoneeseensa ja paukautti oven kiinni perässään. Minä enin myös sinne enkä päästänyt häntä ulos ja istuin lattialle oven eteen ja aloin puhua. Minä puhuin elämästä, ihmisistä, tunteista, keskustelemisesta, siitä mitä on sisällä, miten minä vaistoon ja näen ihmisten kuorten sisään. Ja minä näin kuinka hänen panssarinsa kasvoi ja hän hyökyi uhmaa ja "Niin niin, minä olen maailman pahin ihminen ja yksi helvetillinen akka"- tyyliin ~~minä olen maailman pahin ihminen ja yksi helvetillinen akka~~. Hän suuttui minulle kun minä hermostuin ja käskin häntä lähtemään ulos ja hän katkeroitui. Se oli tietty virhe mennä nyt niin sanomaan. Ja minä puhuin - hän oli hiljaa ja pakka- si ja puhui vain ivallisin pikkuhuonautuksin. Minä huusin henkeni edes- tä että hän heittäisi kuorensa menemään ja puhuisi avoimesti eikä häpe- äisi omaa itseään. - Ja hän vastasi kuin mielipuoli, kuin olisi aivan nuija ja käsitti mukamas, että minä väitän hänen olevan paha ja huono äiti ja sietämätön ihminen ja muuta älytöntä.

Minusta tuntui niin pahalta, että minä aloin itkeä ja äitini tuli ja yritti sanoa veljeni vaimolle kuinka paljon me häntä rakastamme ja äiti- nikin itki mutta hän pysyi hiljaa. Hän puristi suunsa suppuun ettei näyt- täisi, kuinka hänenkin olisi tehnyt mielensä alkaa itkeä. Ei tietenkään xxx voinut näyttää, että Hänkin tuntee.

Minä itkin, äitini lähti ulos ja minä itkin ja hän pakkasi ja puhui jo- tain käytännön asiaa. Minä tulín aivan apaattiseksi ja päätäni alkoi sär- keä ja tunsin oloni aivan hirvittävän huonoksi. Kaikki oli niin surullis- ta. Hän kulki ympäriinsä ja viittasi minun itkuuni ja sanoi "no johan tästä nyt piti oikea soppa tulla, tähän on aivan naurettavaa, minun ta- kiani". Ja minä huusin että "Siksikö tämä on hullua ja naurettavaa koska ihmisillä on paha olo ja ne itkee?")))---Ei auttanut. He lähtivät. Mi- nun pääni särki hirveästi. Äitini itki ja veljeni huusi vaimollensa, että etteikö tämä edes häpeä. Ja he lähtivät ja...ja...

...en häpeä tunnustaa, että minulle tuli hyvä olo kun he lähtivät. Minä huomasin että aurinko paistoi ja oli pitkästä aikaa tosi lämmikin. Minä join kirkasta kaivovettä, menin puuceehen paskalle ja pesin naamani kyl- mällä jervivedellä. Sitten minä otin paidan pois ja istuin lämpimillä laiturilankuilla ja annoin elokuisen tuulen, vähän viileän, hyväillä kylkiäni. Ja siinä minä istuin ja päänsärkyäni meni iltapäivän mittaan pois ja tuuli vei pois minun ajatukseni ja minä en ajatellut mitään. Illalla minä sitten keräsin rartaminttua ja join kupillisen kuumaan mint- tuteetä. Niin ja nyt minä istun täällä yläkerrassa turkasen kuumassa huö- neessä kirjoittamassa ikivanhalle kirjoituskoneella.

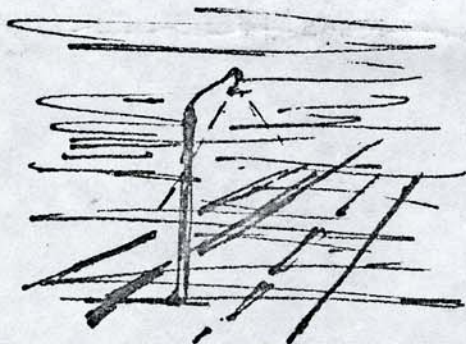
Tää maailma
ja mun ajatukset
yhdessä maailmaani
ja minä ja ystäväni
ja Vapaa-aika
ja koulukin. Niin.

Näin mä ajattelen
mä olen, mä olen
Olen onnellinen tästä,
hyväksyn tämän päivän.
Rakastan tätä päivää

Niin metsät ja vedet ja kaikki
minä rakastan
Rakastan taivasta
lintuja, lokkeja, eläimiä,
ihmisiä.

Minä toivon että onneni säilyy
tämä onni ja elämä
mutta elän tätä päivää
vain tämän päivän kerrallaan,
tämä päivä.
Rakastan.

- Virva

arkinen painavuus velloo rinnassa
raskas sumu käärii katulamput taskuunsa
lasissa yöpöydällä on seisovaa vettä
ja minä muistan
kuinka aamulla lähdit

kierros alkaa uudelleen
aika palaa eliseen
huomenna sinä tanssit
toisen ihmisen kanssa

- Kirppu

Koulu.

yhteiskunnan lastentarha:
leikkien mallikelpoisia,
passiivisia, yksinkertaisia
aikuisia !
taantumuksen perusta.

tylsistyttää,
opit kiroomaan,
tunteettomaksi,
opit uusimman vitsin
ja potkuja, tappamista, RAAKUUTTA !

koulu varmistaa,
ettei kukaan ajattele omilla aivoillaan.

edistystä: nyt se on ilmaista !

- Virva

PAINOTUOTE

PASI SLEEPING MYLLYMÄKI

KÖNNÖLÄNMÄKI

14500 ITTALA

Tilauksesi päättyy tämän numeron jälkeen, jos tämän tekstin yläpuolella on vihreä merkinä. Ja mikäs olisikaan sen mukavampaa kuin uusi tilaus! Se käy lähettämällä kirjjeessä 5,- sekä lappunen jossa on oma nimi & osoite sekä mieluiten myös muuta materiaalia julkaistavaksi osoitteeseen: K. Kärkkäinen, Vuosaarentie 10 E 98, 00980 HKI 98. Viisi markkaa riittää ainakin viiteen seuraavaan numeroon, ja Murattihan ilmestyy n. kerran kuussa.

2.2 n:o 8 ilmestyy loi
vasta lokakuun tienoilla

OUFEN HIR !